

IV. shod slovanskih časnikarjev v Ljubljani.

Ob letošnjih binkoštih, dne 18. in 19. majnika, pridejo v Ljubljano zastopniki slovanskega časopisja, da se posvetujejo o strokovnih vprašanjih svoje organizacije. Taki shodi so velevažni za prosep časopisja. Saj ako je splošna izobrazba potrebna danes že vsakemu človeku, koliko bolj šele onemu stanu, ki je poklican, da podaja dan na dan v vseh javnih vprašanjih najširšim krogom vednost, pouk in vodilo. Pač ga ni stanu, kateri bi v naši dobi imel oblast, da tako globoko posega v mišljenje in teženje narodov, da vzbuja v ljudski duši tleče nagone, da dviga energijo mas in jo vodi k zaželenemu smotru, kakor je ravno stan časnikarja, ki ima vsa sredstva, da vpliva na javno mnenje. Pišoč dnevne novice ali krepke članke, posredujoč ljudstvu pot do znanosti ali zabavajoč ga z lahkim leposlovjem, — vedno lije časnikar svoje nazore v ljudsko mišljenje in vzbuja v njegovem srcu svoja čuvstva in svoje strasti. Tako je dnevno časopisje postalo velesila, katera si je priborila odločilen vpliv na ves kulturni razvoj sedanjega človeštva.

Neprecenljiva dobrota za vsak narod je dobro časopisje, a nepregledno je tudi gorje, katero rodi ta mogočna velevlad, ako se postavi v službo krivice.

Slovansko časopisje se je začelo krepko razvijati, in mnogo listov se je povzpelo v tehničnem oziru do visokega napredka.

Vedno bolj se je pa začela kazati tudi potreba ožjega stika med posameznimi časnikarji raznih slovanskih rodov. Glavna moč časopisja je v razsežnosti njegovega delokroga in v hitrosti, lahkoti in temeljitosti njegovih informacij. In v tem oziru se izkuša slovansko časopisje vedno bolj povzdigniti iz ozkih lokalnih spon do splošne veljave in do vsestranske popolnosti.

Pred vsem je naloga slovanskega časnikarstva, da posreduje ideelno občevarje med

posameznimi slovanskimi rodovi. Duševni stik, slovstveni in novinarski, je podlaga za vsako nadaljno vzajemnost, bodisi gospodarsko, umetniško ali politično. V tem oziru so bili pa doslej Slovani jako na slabem. Posamezni rodovi niso občevali neposredno, ampak so bili odvisni od tujih posredovavcev in pristranskih, da, često Slovanom nasprotnih virov.

To hočejo slovanski novinarji zdaj popraviti in preurediti. Glavna korist teh časnikarskih sestankov je v tem, da se zastopniki slovanskega časopisja iz raznih krajev shajajo, da se osebno spoznavajo in da ustanavljajo pri tem trajne zveze v medsebojno pomoč. Zato je prva zahteva, ki mora biti odločilna za snovatelje teh sestankov, ta, da so shodi strokovno časnikarski, ne pa strankarski.

Na ljubljanskem sestanku se ima ustanoviti „Osrednja časnikarska zveza“, katera bo obsegala vse slovanske časnikarje v avstrijski monarhiji kot splošno strokovno društvo. Ta bi bila nekako stanovsko zastopstvo slovanskih novinarjev, katero bi jim dajalo hkrati tudi gmotno pomoč za izobraževanje ter podporo v bolezni in starosti. Poleg tega se pa namerava ustanoviti tudi „Slovanska dopisovavnica“, zavod, kateri bi časopisju posredoval točna in pravična poročila o vseh Slovanov se tikajočih dogodkih in vprašanjih.

Za Ljubljano je častno, da so si slovanski časnikarji izbrali ravno njo za zborovališče. Za slovensko zemljo je pa ta obisk največje važnosti tudi zato, ker se bo odprla njena krasota zastopnikom mnogih odličnih časopisov, kateri bodo nesli glas o njej daleč po slovanskem svetu.

Zato priporočamo vsem svojim somišljenikom in sotrudnikom, da se udeležé tega shoda. Bodi tudi slovensko časopisje pri zborovanju častno zastopano!

Listnica uredništva. Gosp. Bajda Kazak v *T.* Tako treba biti mož-beseda, da! Srčna hvala! Spis bode vsekako vrlo zanimal. Srčen pozdrav Vam in vsem „kazaškim“ znancem! — J. O. Golobov. Oprostite! Prva poslanih pesmic ima preveč navadno misel, druga je pa nekamo neokretna v obliki. Pa zopet kdaj kaj bolj izvirnega in dovršenega! Živeli! — Dalibor. Težavno je odgovarjati v pismih — pa bodi kar tukaj! Vaše pesmi so in — niso! Tupatam zazveni kak stih prav lepo pesniško. Tudi nekaterim idejam ni kaj reči. Morda bode sčasoma. Po naših mislih tudi poeta — fit!

Popravka. V zadnji (4.) števil. na str. 212. je tretja kitica v pesmi „Prišla je Vesna“ brati tako-le:

Prišla je k meni in našla
prosto je pot do srca,
v njem pa zaprto ljubezen,
davno pregnano s sveta ...

Takisto mora biti na str. 237. v pesmi „Nagelj vene deklici...“ v peti kitici: bliža *mu*, ne *ga*!